Димитър Райчев

ЕМБЛЕМАТА ТРИМОНЦИУМ

2024

Димитър Райчев

ЕМБЛЕМАТА
ТРИМОНЦИУМ

70 години „Балкантурист“ – Пловдив

ПЛОВДИВ
2024

Творбата е финансирана от Община Пловдив
по Компонент 4 „Произведения на пловдивски писатели
и важни за града издания“.

Инициаторът за написването и издаването на тази книга е дългогодишният директор на комплекс „Тримонциум“, г-н Никола Кюлханов, дълги години съхранил в себе си най-добри и най-топли чувства към това място, на което е отдал целия си професионален живот.

© Димитър Янков Райчев, автор и съставител, 2024 г.
© Александър Василев Гьошев, художествено оформление
и оформление на корицата, 2024 г.
© инж. Стефан Илков Немцов, фотоилюстрации, 2024 г.
© Издателство „Летера“ – Пловдив, 2024 г.

ISBN 978-619-179-159-0

За „Тримонциум“ с носталгия

Всяка сграда има своята история, която е наситена със спомени – понякога очарователни, друг път изпълнени с копнежи, радости и болки. А всеки град си има своите хотели, ресторанти или най-обикновени кръчми, но така или иначе именно хората са тези, които правят всяко място уникално с начина, по който те го чувстват като част от себе си.

Разположен в центъра на града, там, откъдето минават всички, сам по себе си огромен и внушителен, той още отдалеч строго оглежда тези, които искат да влязат в него. Единадесетте стъпала, които водят до терасите, леко ти вземат въздуха, преди сградата да те пусне в нея, сякаш за да те предупреди, че вътре няма да ти е лесно. Дръпната навън, дългата еднометрова дръжка бавно отваря огромната месингова врата и през малко фоайе и още една врата тържествено те вкарва в голям и висок като църковен храм салон.

Масите са пълни, свободни места няма, но и чакащите и кръстосващи нагоре-надолу хора никога не спират. Почти няма човек, който да не пуши, на белите покривки има чаши за кафе и алкохол, джубоксът свири своите песни и винаги има някоя двойка, която танцува своя нежен танц. Сервитьорите бързо сновят между масите, една част от тях – вече на възраст, останали от заведенията през 30-те и 40-те години на онова друго време, полека започнало безвъзвратно да си отива, но все още скътано в сърцата и спомените на хората. Те ловко жонглират с таблите, понякога само с няколко чаши, друг път с огромно количество чинии, халби и бутилки върху тях. Истински професионалисти, знаещи тънкостите на занаята, с един поглед преценяват кой колко ще изпие, какъв бакшиш ще отдели и най-вече ще успее ли да стане и да си тръгне с подобаващо достойнство. Водят се какви ли не разговори, разказват се всевъзможни истории и случки от предишните дни, а може би и години, истории, които само те си знаят и на които само те се радват, някои леко приведени един към друг, сякаш да не бъдат чути, други тежко облегнати на масивните, тапицирани с плюшен плат столове. По пътеките бавно минава човекът, който тихо и протяжно, почти с напевен глас съобщава: „Бааадемиии, фаааастъчкиии...“ Красиви цветарки носят на големи кошници уханни цветя и водени от непогрешимия си нюх, винаги спират там, където има кавалер с хубава жена. Красивото цвете някак неусетно разгаря пламъка, превръщайки го в среднощен епос, многократно четен, препрочитан, все един и същ и винаги различен, но въпреки това ужасно

любим. С варианти не „от – до“, а докога и с кого. И когато сервитьорите започват да наподобяват ангели с неизяснена самоличност, часовете се отеглят на близката тераса и времето задъхано поспира. Ръцете полягат на нечии колене, които в първия момент се вцепеняват и лекичко потръпват. Отсрещният за миг започва да прилича с нещо на предишния – с лекотата на безгрижен скитник, за когото винаги ще има глътка. И прошката идва като прегръдка. И тогава разбираш защо „Тримонциум“ те е приютил, разбираш, че си част от ритуала, който заприличва на пътуване без цел, разбираш, че на другия ден ще си отново тук, в очакване на същото.

„Ако можеха да говорят“ е сборник с разкази на Йордан Йовков, но ако все пак някой някога напише „Ако „Тримонциум“ можеше да говори“, историите биха били не по-малко впечатляващи и интересни. Защото това е било мястото, където всички са влизали по един и същ начин, но са излизали по коренно различен. Там, където късно през нощта някои са се чувствали като принцове, а каляските им са потраквали между чашите, като продължение на поговорката, че интелигентният човек никога не си ляга в деня, в който е станал. И ако Йовковите герои са били безмълвните приятели на човека, то героите от „Тримонциум“ са били неговите гласовити, достолепни и неуморни сътрапезници.

Поколенията сменят одеждите си, а градът постепенно се разраства. Сградата е същата, единствено обитателите ѝ са други. Вътре в казиното топчето неумолимо подскача върху цифрите на рулетката, чуват се приглушените потраквания на чиповете в нечии трепереща ръце, някой с безумен поглед следи карта след карта, а над него, отгоре, на мястото на онази приказна градина, се е наместил също тъй „приказен“ басейн. Но все пак хората, оставили следите си по коридорите и залите, в ресторанта и сладкарницата, ще продължават да напомнят, че без тях – без архитектите, бохемите и музикантите – „Тримонциум“ не би бил символът на поколения, прекарали в него едни от най-паметните години от живота си.

От автора

Емблемата ТРИМОНЦИУМ

Преславен град, лежащ на три хълма,
затова се нарече и Тримонциум
от старите римски историци.

Яков Палмерий

Сред многото пловдивски имена и названия „Тримонциум" ще остане в представите и на сънародниците ни, и на чужденците като „перла" в броеницата на българския туристически и туроператорски бранш.

Разбира се, до държавните и обществено-политическите промени през 1944 г. и края на Втората световна война в Пловдив съществува друг „културов център", особено привлекателен и в добри, и в лоши периоди за управленския и интелектуалния градски елит. Но очевидно идеята за появата на „Тримонциум" трябва да докаже превъзходството на монументалното „социалистическо" строителство над „буржоазните" дадености и порядки...

Създадена официално през 1948 г., общонационалната Агенция за международни пътувания „Балкантурист", макар и негласно, в Пловдив фактически води началото си още от отминалия XIX век.

Първата копка за строителството на емблематичния пловдивски хотелски комплекс „Тримонциум" е направена на 4 октомври 1954 г., а монументалната сграда в центъра на града отваря врати за гостите си на 2 септември 1956 г. Именно с хотел „Тримонциум" е свързана част от живота на управленския и интелектуалния елит на Пловдив в продължение на няколко десетилетия.

Историята

Ръководството в София в лицето на Владимир Костов като главен директор разрешава и издейства изграждането на нов голям хотел-ресторант в центъра на Пловдив. Проектирането е възложено на архитект Борис Йолов от инженерното предприятие „Главпроект". От отдел „Капитално строителство" на Централното управление е изпратен архитект Мильо Маринов, а инвеститор става архитект Стефан Тодоров от Пловдив с помощник – техника Георги Попов, също от Пловдив. В изграждането активно участват и инженер Тодор Сираков, архитектите Костадин Влаевски, Здравко Василков, Джевизов. Директор на строителната организация изпълнител е Михаил Гумнеров.

Музика, която не възпитава

Всяка вечер стотици пловдивчани изпълват ресторантите на „Здрава храна", за да пият чаша бира и да чуят хубава музика.

Без съмнение разхладителната бира доставя на своите консуматори някаква вкусово-гастрономическа наслада, но много често музиката не може да задоволи и най-непретенциозните изисквания на посетителите. Много от оркестрите са в плен на упадъчните западни музикални веяния. В техните програми преобладават музикални пиеси от „модерните" италиански, западногермански, американски и други композитори, предназначени не за удовлетворяване на естетическите нужди на слушателите, а за да задоволяват низките страсти и първични вкусове на определени разпуснати буржоазни кръгове на Запада.

За голямо съжаление, изглежда, че тази „музикална вакханалия" от самби, мамба, ча-ча-ча, рок-енд-рол и други допада твърде много на някои пловдивски оркестрови състави и те до забрава повтарят нейните „патологични" мотиви. Така например оркестрите в сладкарницата на „Тримонциум", в ресторантите на хълма на „Освободителите", ресторант „Република" и други, като че ли се срамуват да изпълняват българска естрадна музика. И след като тя не удовлетворява самите музиканти, как биха могли те да я популяризират.

От известно време в сладкарницата на „Тримонциум" се използува и един електрически салонен грамофон, дискотеката на който се състои от записи на най-разложените западни музикални „шедьоври", които не само че не възпитават, но направо предизвикват атавистични и дивашки асоциации у слушателите.

Много често човек, попаднал в такава обстановка, напомняща на порядките на „асфалтираните джунгли" на САЩ, забравя, че се намира в български ресторант. Напразно посетителите—младежи или възрастни —очакват да чуят български джазови и естрадни песни.

Неотдавна посетителите на ресторанта на хълма „В. Коларов" бяха възмутени от „упорството" на оркестъра и солиста, които през цялата вечер най-настойчиво експериментираха с нервите им. Оркестърът беше в плен на италианската „съвременна" музика. Той безропотно се подчиняваше на „музикалните" изисквания на своя солист, който се беше причислил към една весела компания и след всяка нова „темпераментна" песен изливаше в гърлото си по няколко чаши вино.

Дали от виното или от друго, но гласът на певеца беше порядъчно прегракнал и това още повече разпалваше страстта му да имитира западните „характерни" певци. След силно „експресивното" изпълнение на песента „Марина, Марина" още много италиански песни бяха поднесени на слушателите в най-първичен вид. Връхна точка на „естетическо удовлетворение" обаче предизвика „смелата" интерпретация на песента „Чао, бамбина", което по-скоро напомняше на систематически изригвания от нечленоразделни звуци.

Много още подобни примери се срещат в нашия „низов" музикален живот. Понякога основателно слушателите си задават въпроса: Никой ли не контролира тези оркестри? Няма ли кой да предявява към тях художествени изисквания?

Органът, който трябва да върши това, е отдел „Просвета и култура" при Градския народен съвет в Пловдив. Наистина, той провежда известен контрол върху работата на оркестрите, провел е и редица мероприятия за повишаване квалификацията на оркестрантите, но обстоятелството, че положението все още не се подобрява, говори за недостатъчната настойчивост в това отношение.

В. „Отечествен глас", 1960 г.

Името на новия хотел-ресторант е предложено от тогавашния главен директор на Централното управление в столицата Владимир Костов. Той познава добре историята на родния си град и много държи името да е на древното название на града – Тримонциум. Дори нарежда на всички документи да се вписва това име. Появяват се възражения от различни инстанции, но Владимир Костов упорито отстоява желанието си името да е това, а не друго. Но по време на строежа и в началото на експлоатацията му е наричан и от строителите, и от журналистите във вестниците с името „Представителен", малко по-късно е наричан представителен хотел „Тримонциум" и чак след това вече е с името хотел-ресторант „Тримонциум". За всички пловдивчани, а и в цяла България той и до днес си остава с познатото и изключително популярно галено име „Тримона".

Хотелът е проектиран на място, на което се намират складът за въглища, къщата, собственост на търговеца Цанов, работилницата „Видия" и кръчмата „Крали Марко" (в по-стари времена, в годините след Освобождението, теренът е бил част от чифлика на българския офицер и поборник Капитан Райчо). Работата върви едновременно, като общината отчуждава имотите и ги заплаща, а строителната организация събаря и разкрива терена. Бързането е голямо, защото хотелът трябва да бъде готов и да посрещне гостите за Панаира през есента на 1956 г. По-късно срещу хотела – там, където са нечетните номера на ул. „Капитан Райчо" – са съборени (1969 г.) и сградите на военното комендантство, на музея на Ангел Букорещлиев, родната къща на известния пловдивски художник Васил Стоев и всички останали къщи от площада до булевард „Георги Димитров". Съборена е и построената през 1896 г. баня „Цар Симеон", собственост на Теню Чераkчиев.

Строежът на „Тримонциум" създава доста главоболия и на проектантите, и на строителите. Още при първата копка са открити следи от старо римско селище и строежът е спрян. На мястото на градината на ресторанта (днес казино и плувен басейн) е разкрита улица от римско време, настлана с големи каменни плочи. Постига се споразумение с Института за паметници на културата плочите да се извадят и да се пренесат в Археологическия музей.

В средата на месец юли 1956 г. покривът на най-новата придобивка на „Балкантурист" е напълно завършен. Тогава започва и същинската работа по обзавеждането и обслужването на хотела. Преди да се назначи обслужващият персонал, е проведен и първият курс за камериерки.

Хотелската част е завършена малко преди откриването на Международния панаир, през месец август 1956 г., и е готова да приема българските и чуждестранните гости.

В края на месец декември същата година е готов и ресторантът, чието официално откриване става през първото тримесечие на 1957 г.

В началото възникват и сериозни проблеми, като един от тях е горивото за отопление на сградата. То се извършва с дърва и въглища. Между входа на винарната и площада се стоварват тонове въглища, превозвани

хотел
ТРИМОНЦИУМ
Пловдив
30
ЭС
TRIMONCIVM
БАЛКАН ТУРИСТ
ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ ТРИМОНЦИУМ
хотел
ТРИМОНЦИУМ
Пловдив
25
години

с каруци на задругата. Гледката загрозява общата панорама пред хотела, а изхвърлянето на сгурта отново с каруци допринася още повече за това. Голямото количество сажди, които излитат от комина на хотела, се разнасят из целия район. Те падат в градината на ресторанта не само върху покривките, но и върху дрехите на клиентите, и върху храната. Проблемът е отстранен доста по-късно, когато обектът преминава на течно гориво.

Новопостроената сграда е проектирана да има хотелска и ресторантска част. Ресторантът е от лявата страна на сградата и разполага с два салона, банкетна зала и балкон, а сладкарницата е отдясно и също има два салона, банкетна зала и балкон. Архитектурното решение (донякъде повлияно от вътрешното оформление на галерия Боргезе, намираща се в парк „Вила Боргезе" в град Рим) функционално е така решено, че посетителят от фоайето може да премине последователно през големия салон на ресторанта (или сладкарницата), през по-малкия салон, банкетната зала и отново да се озове на същото място. По-малкият салон в сладкарницата е пригоден за дневен бар. На двора е разположена лятна градина във формата на каре на четири нива, а от двете страни на централния вход пред хотела – две тераси.

Отначало посещението на хотела и на ресторанта е по-слабо. За увеличаване на посещаемостта тогава решителна роля изиграва рекламата. На гарата са поставени плакати, на които пиколо с палка кани гостите на Пловдив да посетят хотел-ресторант „Тримонциум". От друга страна, ръководството на предприятието обикаля учреждения и заводи, като предлага залите в ресторанта и сладкарницата да се ползват при различни поводи. Организират се приеми и банкети, зачестяват индивидуалните посещения. Гостуващите групи, предимно от бившите социалистически страни, чийто брой расте с всяка изминала година, съществено увеличават приходите. Повишава се и изискването за висока култура на обслужването, организират се курсове за изучаване главно на руски и немски език от сервитьорите, камериерките и управителите.

Хотелът, разположен на четири етажа, първоначално е с 280 легла, но след реконструкция леглата стават 340. Стаите са единични и двойни, има и 6 апартамента. Във фоайето на хотела са разположени рецепция, бюро за информация и обмяна на валута, магазин за сувенири, а на първия етаж – фризьорски салон. Приземието има помещения за баня за персонала, перална, техническа служба, топла, студена кухня и сладкарска работилница. В мецанина се открива дневен бар, а на първия и втория етаж – две конферентни зали.

Не може да се пропусне и „Винарната", или т.нар. „Бумбарник" – едно от най-популярните и най-посещавани кътчета в комплекса. Тя е с лице на изток към градината, през летните месеци заема и част от южната страна на лятната тераса, тъй като интересът е изключително голям, вероятно заради новия специалитет – известните вече „бумбари". Желаещите да посетят Винарната се струпват пред входа ѝ още в ранния следобед, почти всеки ден около 40–50 души (има и преброени до 150 човека) чакат

отварянето, което винаги става в 16:30 часа. Първият управител на Винарната (около 1960 г.) е известният в онези години Кунчо Павлов. (През 30-те години заедно с Атанас Павлов се занимават с хотелиерство и последователно са съдържатели на хотел „Балкан" на ул. „Княз Александър I" № 32 и на хотел „Мусала" на ул. „Митрополит Паисий" № 2, дн. ул. „Георги Вълкович". През 40-те години Кунчо Павлов самостоятелно отваря аперитив „Чайка" на ул. „Отец Паисий" № 22, а в годините след 9.IX.1944 г. работи в кухнята на ресторант „Културна среща" на ул. „Патриарх Евтимий" № 11 – бивш „Граждански клуб".) След него управител е Иван Керезиев, като и двамата се справят много професионално с работата си и заведението заработва много добре.

Първите гости на хотела са от фирмата „Мерцедес" от ГФР, които дълго време остават постоянни клиенти на хотел-ресторант „Тримонциум". От Централното управление в София отначало командироват семейство Карлсон от Швейцария – частници, специалисти по международен туризъм, хотели и ресторанти. Те остават в Пловдив няколко месеца и оказват значителна помощ за подобряването и усъвършенстването на работата както на хотела, така и на ресторанта.

Първият управител на дейност „Хранене" (ресторант, сладкарница и винарна) е Илия Желязков. След него последователно са Христо Милев и Никола Кюлханов. Първият управител само на ресторанта е Донко Тупалски, а на сладкарницата – Господин Овчаров. Първият управител на хотела (до 1969 г.) е Аршавир Вартерян, след него – Съби Кисьов.

Гордост за комплекса са и първите „знаменитости", посетили „Тримонциум" – първият космонавт в света Юрий Гагарин, който се разписва в „златната книга" на хотела, академик Александър Опарин, Вселенският патриарх Антигорас, придружен от духовници не само от България, а и от цяла Европа и Америка. Хотелът, като държавна резиденция, приема официални държавни, партийни и профсъюзни делегации от цял свят. Гости на хотела са били Михаил Горбачов, президентът на Република Турция Сюлейман Демирел. В него са отсядали и световноизвестните италиански артисти Джулиано Джема, Стефания Сандрели, Джан-Мария Волонте, както и отборът на „Атлетико" (Мадрид) и световноизвестният кубински боксьор Теофило Стивенсон, съпругът на княгиня Калина – Китин Муньос, дипломатът Марин Райков и световноизвестният оперен певец Никола Гюзелев.

„ТРИМОНЦИУМ“ – ПЪРВИ СТЪПКИ

На строежа на представителния хотел в Пловдив

През месец октомври тази година в Пловдив започна строежът на представителния хотел. С помощта на мощния багер строителите разчистват площадката. За по-малко от два месеца багеристите Иван Янков и Д. Фалко изкопаха над 10 800 куб. м пръст. Ежедневно багерът заменя труда на над 100 души изкопчии. Механизираното извършване на изкопа спомогна да се реализират от фонд „Работна заплата“ само за месец ноември 61 094 лв. икономия.

Преди няколко дни на обекта бе доставен кулокран от братска Полша. Тук пристигнаха и полски специалисти, които запознават строителите с инсталацията и манипулирането на кулокрана. При монтирането на крана участват и бившите машинисти на бетонобъркачки Вера Кацарова и Иван Буздрев, които впоследствие ще управляват сложния кран.

В декемврийските дни на обекта се чувства особено напрежение. На блок „А“ първа започна работа зидаро-кофражистката бригада на Гочо Кощинаров. В нейна помощ е зидаро-кофражистката бригада на Илия Щерев.

В момента най-голямото напрежение на обекта е на блок „Б“. Тук строителите хващат стъпките и изливат бетон в основите. Една част от бригадата на Илия Щерев е заела вече фронт на този блок. Скоро цялата бригада ще разгърне своите сили на блок „Б“. Тогава между бригадите на Гочо Кощинаров и Илия Щерев ще се разгори още по-ентусиазирано съревнование за срочно и качествено изпълнение на задачите.

Планът за октомври и ноември е осъществен на 128 на сто. Бетонджийската бригада на Н. Папазов изпълнява нормата си 192 на сто, а арматуристите на Стефан Драганов – 157 на сто. Зидаро-кофражистката бригада на Илия Щерев достигна 161 на сто, а тази на Гочо Кощинаров – 160 на сто от средното изпълнение на нормите.

– До 15 декември сме дали дума да изпълним годишния си план – казва бригадирът Щерев. – Сега трябва да изпълним даденото обещание...

Строителството на представителния хотел ще продължи цяла зима. За всички работници се набави топло облекло. Осигурени са и необходимите строителни материали.

Изграждането на представителния хотел в Пловдив ще бъде нова победа на нашето социалистическо строителство.

В. „Отечествен глас“, брой 3164 / 11 декември 1954 г.

Строеж на представителен хотел в Пловдив

През една октомврийска утрин на 1954 г. пловдивчани видяха, че южният край на Централния площад е обграден с бледожълти, току-що избичени дъски. В оградената площ започна строежът на монументален представителен хотел.

На площадката от зори до мрак багерът гребеше със стоманените си челюсти земята, направляван от опитните багеристи Иван Янков и Д. Фалко. Претоварените камиони самосвали пъхтяха по нагорнището на изкопа и отнасяха пръстта край града. Шофьорите стохилядници Никола Атанасов и Павел Ботев правеха всекидневно по 40 курса. Камиони и каруци непрекъснато стоварваха цимент, бетонно желязо, кофраж, тухли, чакъл и пясък на определените места на строителната площадка.

Четвърти месец работата на строежа непрекъснато се разраства. Бетонджиите от бригадата на Никола Папазов работят непрекъснато на две смени. Работата не спира и през студените зимни дни. Отдавна са излети бетонните основи на блок „А". Тук зидаро-кофражистите от бригадата на Гочо Кощинаров изскочиха с тухлената зидария над земята и вече поставят разтегателния кофраж за втората междинна плоча. Арматуристите на Стефан Драганов, които доскоро работеха на блок „А", сега се прехвърлиха на блок „Б".

Под ръководството на председателя Георги Чумов профорганизацията разгаря благородно съревнование между строителите. На устрема на строителите не попречиха нито дъждовните и кишави дни, нито студът и снегът. Резултатите всекидневно се отчитат на специално табло, а най-високите успехи се популяризират сред строителния колектив чрез „мълнии". Изоставащите се подтикват с „тревоги".

Сградата на представителния хотел ще бъде построена на класическа основа с национално архитектурни елементи на детайлите. Сградата ще има форми както на външните фасади, така и във вътрешните представителни помещения, близки до националното наследство, с което е богат Пловдив. Хотелът ще бъде на четири етажа със 162 пасажерски стаи и други сервизни помещения. Първият етаж ще бъде представителен със специални апартаменти за видни гости на града. Стаите ще имат бани и всички инсталационни удобства. В партера ще бъдат обзаведени обширни ресторанти, кафе-сладкарници, просторни банкетни зали.

За да се обслужват гражданите през горещите летни месеци, ще бъде построен амфитеатрално терасиран двор с живописни фонтани, музикална естрада и танцувална площадка за около 1200 души.

Строящият се представителен хотел ще бъде най-монументалната сграда, построена след 9 септември 1944 г., и най-скъпоценното украшение на центъра на слънчевия Пловдив.

В. „Работническо дело", брой 14 / 14 януари 1955 г.

На строежа на представителния хотел

С всеки изминал ден расте строежът на представителния хотел. Строителният колектив напряга мишци, влага цялото си умение в работата.

На съревнователното табло ежедневно се нанасят постиженията на бригадите. Нито една от тях не е под нормата. Стремежът на всички е не само да изпълнят личния си план, но и даденото обещание. А то не е малко. По призива на 25-те челни предприятия от столицата и Софийски окръг колективът пое задължение да осъществи годишната си програма с два месеца предсрочно, да се повиши производителността на труда с 6 на сто, от снижение себестойността в строителството да реализира 594 514 лв. икономия и да дава само качествена работа.

Първа на обекта започна работа зидаро-кофражистката бригада на Гочо Кощинаров. В момента зидарите и кофражистите подготвят работата за направата на покрива на блок „А". По стъпките им върви бригадата на Никола Дупев. Особено се отличи в работата арматуристката бригада на орденоносеца Стефан Драганов, която изпълнява трудовите си норми 160 на сто. През първото тримесечие тя спечели високо отличие – първенец – арматуристка бригада в стройрайона. Успехи завоюват и бетонджиите на Никола Папазов.

На обекта се работи изключително по нови методи. Поточното строителство позволява правилно да се организира работата на големия обект. Работните места и строителните площадки са образцово подредени. Никъде не се виждат разхвърляни материали. Новата техника намира тук широко приложение. Кулокранът значително облекчава труда на строителите, спомага много за повишаване на производителността на труда. Зидането се извършва по скоростни методи.

Строителният колектив изпълни плана си за петмесечието 147 на сто. Производителността на труда бе повишена близо два пъти, а от снижение себестойността в строителството само за три месеца се спестиха за народното стопанство 186 000 лв. Качествено се извършват всички строителни работи.

– Даденото обещание е закон за колектива – каза техническият ръководител на обекта инж. Сираков, – постигнатите резултати показват, че ние с чест ще го изпълним.

В. „Отечествен глас", брой 3318 / 10 юни 1955 г.

Още не са готови за зимно строителство

Един от най-големите културно-битови обекти в окръга е представителният хотел в Пловдив. Строителният колектив на обекта полага усилия да завърши в срок предвидените работи – да издигне грамаден и красив представителен хотел в Пловдив. В резултат на това строителната програма редовно се изпълнява и преизпълнява.

На 4 т. м. рейдова бригада извърши проверка за зимната подготовка. Съгласно заповедта на Стройуправлението до 10 октомври т.г. техническият ръководител на обекта инж. Тодор Сираков трябваше да изготви подробен график за зимно строителство. Вместо план ръководството на обекта обаче е съставило съвместно с председателя на инвеститора протокол, в който е отбелязано какво ще се извърши при зимни условия. Правилно беше инженерно-техническото ръководство на представителния хотел да изготви подробен план-график за цялостната подготовка за зимна работа.

Напрегнати ще бъдат зимните дни за строителите на представителния хотел. Проверката, която направи рейдовата бригада, установи, че в момента много малко е извършено за зимното строителство.

За строителите е осигурено необходимото зимно облекло, което обаче още не е раздадено, с изключение на цървулите. Набавени са печки за отопление. Ръководството е замислило да използва избените помещения за угасяване на вар, за складиране на пясък и за монтиране на варомешалката. В момента обаче още нищо не е направено за извършването на мазилката при зимни условия. Вина за това имат градският стройрайон, районното управление на автотранспорта и механизацията към Министерството на строежите с отговорник Теню Русев, което не обезпечава достатъчно коли, и градската задруга с директор Николов, която не дава необходимите работници – товарачи и разтоварачи.

Не е започнало още временно зазидване на помещенията в партера и не е осигурена цялостната дограма на четвъртия етаж, която се работи от ДИП „Напредък“ – Пловдив. Досега не е поставено нито едно стъкло на прозорците.

Не са дадени още от инвеститора детайлите за рабица по направата на гипсовите тавани и пр., което спъва работата на обекта.

Сериозен проблем за обекта е покриването му. Тук вина има преди всичко инвеститорът „Балкантурист“ – София, който повече от три месеца не можа да уточни с какво ще се покрива обектът – дали с римски (турски) керемиди или с етернитови плочи, и Министерството на строежите вече повече от два месеца не може да отпусне исканите материали.

В. „Отечествен глас“, брой 3447 / 10 ноември 1955 г.

ПРЕДСТАВИТЕЛНИЯТ ХОТЕЛ

шния първи ден от на-
ница нова радост обхва-
д. В слънчевото есенно
а бул. „Георги Димит-
вена първата копка на
м представителен хо-
в.

строеж започна във вто-
ашата Родина.

тук имаше голям орой
оито с интерес оглеж-
е технически съоръже-
и на мястото на строе-
и секретаря на ГК на
Чекаларов, председате-
ивския градски народен
Балканджиев, директо-
управление в Пловдив
в, строители, архитекти,
р.

сички посрещнаха пър-
големия багер, който
вото на багериста Иван
пързите конструкции

модернизира Пловдив.
Родина

Първият ден на строежа

Пловдив ще има модерна лятна градина-ресторант

Това лято пловдивските трудещи се ще бъдат приятно изненадани с новата, може би единствена по своето вътрешно оформление и големина градина-ресторант в представителния хотел „Тримонциум", която ще бъде открита от 1 май. Сега тук се извършват последните декоративни и строителни работи.

Лятната градина на „Тримонциум" се състои от три тераси. По тях ще се наредят маси и столове за повече от 700 души. Терасите са така разположени, че отвсякъде се открива приятна гледка. Красиви колони заобикалят и отделят най-горната тераса от другите две. За танцуващите двойки е определено място в средата на градината, като дансингът е с римска мозайка. Мястото около дансинга се заобикаля от волно пространство. Свежи водни струи ще разведряват въздуха. Дъното на басейните е от красива венециянска мозайка.

На най-горната тераса са окачени многобройни висящи фенери, а по останалите две се оборудват сергителни тела. За тази цел са създадени два ори-

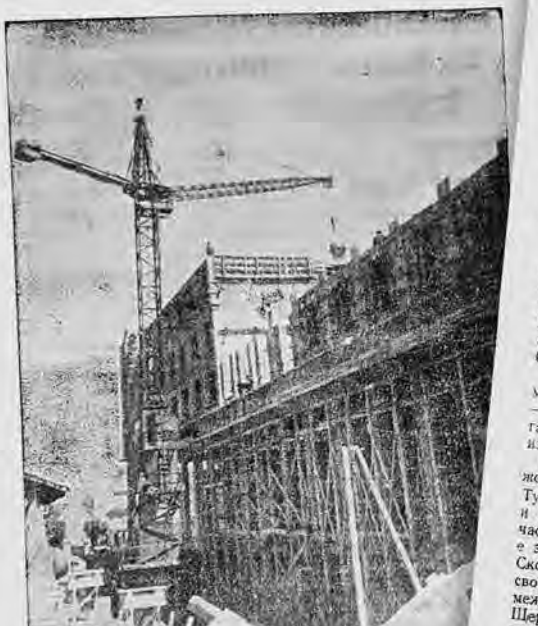
Строеж на представителен хотел в

Започна изграждането на центъра на Пловдив по новия ге

На снимката: **Строежът на монументалната стра**

На строежа на Представите

На строежа на представителния хотел

Преди месец октомври тази година в Пловдив започна строежът на представителния хотел. С помощта на мощния багер строителите разкопават площадката. За по-малко от два месеца багеристите Иван Янков и Д. Фалко изкопаха над 10,800 куб. м. пръст. Ежедневно багерът заменя труда на над 100 души изкопчии. Механизираното изкопаване на изкопа спомогна да се реализират от фонд „Работна заплата" само за месец ноември 61,094 лв. икономия.

Преди няколко дни на обекта бе доставен кула-кран от братска Полша. Сега техниците го монтират и с него ще се повдигат и премахват всички материали по строителните площадки. Тук пристигнаха и полски специалисти, които запознават строителите с инсталацията и манипулирането на кула-крана. При монтирането на крана участвуват и бившите машинисти на бетонобъркачки Вера Каиарова и Ив. Бъздрев, които впоследствие ще управляват сложния кран.

В декемврийските дни на обекта се чувствува особено напрежение. На блок „А" първа започна работа зидаро-кофражистката бригада на Гочо Кошенаров. В нейна помощ е зидаро-кофражистката бригада на Илия Щерев.

— До 15 декември сме дали дума да изпълним годишния си план — казва бригадирът Щерев. — Сега разгаряме съревнованието, за да изпълним даденото обещание.

В момента най-голямото напрежение на обекта е на блок „Б". Тук строителите хващат стъпките и изливат бетон в основите. Една част от бригадата на Илия Щерев е заела вече фронт на този блок. Скоро цялата бригада ще разгърне своите сили на блок „Б". Тогава между бригадите на Кошенаров и Щерев ще се раз-

матуристите на Ст. Дра-

На строежа на представителния хотел

Когато миналата година хилядите гости на Пловдив минаваха покрай скелите на новостроящия се представителен хотел, с интерес питаха: „Дали ще бъде готов за следващия Международен мострен панаир?".

Строежът на представителния хотел в Пловдив напредна. Строителният обект бе обявен за зимен. Работата не спря нито за момент и през най-мразовитите дни. Представителният хотел е така нужен за големия вече град, за хилядите гости през цялото време на годината. А той наистина ще бъде последната дума на строителната техника от подобен род сгради.

Сега в него се прекарват електрическата, водопроводната и климатичната инсталация. Работят се гипсовите тавани, правят се мазилки. Техниците монтират радиатори за водно отопление. На първия и втория етаж таваните са вече готови. Навсякъде гипсът е широко застъпен. И точно тук гипсаджията скулптор А. Деспотов заедно с останалите работници от бригадата на Тр. Трънчев влагат много старание при изработката на гипсовите части за таваните на залите.

Разглеждаме един от така наречените луксозни апартаменти в първия етаж. Състои се от спалня, антре с вграден гардероб и пр. Всичко се прави с много вкус и удобства. В първия и втория етаж се оформят вече и удобните чакални. Подпаркетното дюшеме вече е готово, а в близки дни ще се постави и паркетът.

Влезе ли човек в голямата сграда, веднага си представя как би изглеждало всичко това в напълно завършен вид. Представителният хотел ще привлича с големия си ресторант и сладкарница, с лятната градина-ресторант хиляди посетители. От неговите тераси ще се открива прекрасен изглед към легендарните Родопи, към плодородното и живописно Пловдивско поле.

Затова и старанието на строителите сега е голямо. Затова и техните възможности са насочени към създаването на качествена работа. Това заявяват и арматуристите от бригадите на Стефан Драганов и Димитър Бекяров, които редовно изпълняват дневната си норма 120 на сто, а също и членовете на гипсаджийските бригади на Трайко Трънчев и Григор Иванов, които не се задоволяват даже и с изпълнението на 150 на сто над нормата, мазачите от бригадата на Петър Попов и много други.

В. „Отечествен глас", брой 3535 / 22 февруари 1956 г.

В представителния хотел

Сградата на представителния хотел е все още замрежена от скеле, из двора и вътре из постройката сновят трудови хора, чуват се удари от чукове, съскането на машини, които излъскват мозайките. Не за сега обаче искаме да разкажем, а за тогава, когато всичко ще бъде завършено...

Но да започнем...

...Още отдалеч личи сградата със своя жълто-резедав цвят. А по-светли рамки открояват прозорците и вратите на хотела. Пред централния вход, откъм ул. „Капитан Райчо", пред терасите зеленеят алеи, изпъстрени с дъхави цветя. По гранитните стъпала се насочваме нагоре. Къде да се отбием – вляво – където е ресторантът, или вдясно – където е кокетната сладкарница. Прекрасни са витрините със специални белгийски стъкла. Влизаме в ресторанта. Гипсовите тавани сияят от светлина. Ентазиите от български мотиви са прекрасни. Гипсовите розетки по страничните стени на залата правят още по-приветливо помещението. Тежки плюшени завеси се спускат над просторните прозорци. Дъбовата ламперия внася спокойствие и тържественост. По пътеките са постлани килими.

През главния вход на хотела се отправяме към касовото отделение. Тук са и преводачите. Ето и асансьорите, които водят към етажите. Но за миг да надникнем във фоайето. Поставени са масички и фотьойли за отпочиване. В горната част прозорците са декорирани със стъклопис. Нарисувани са мотиви от нашия нов живот, интересни кътове от окръга и др.

Асансьорът ни отнася в първия етаж. Влизаме в един от апартаментите – стая и кабинет, свързани с вестибюл. На разположение на пасажера има баня, радиотелевизионна уредба, радиограмофон с плочи, телефон, светлосигнална уредба и др. Върху пода пъстрее килим, а стилната мебел прави обстановката уютна и приятна... За гостите на пасажерите в етажа има приемна зала, в дъното ѝ е поставен роял.

Да погледнем към вътрешния двор на хотела, където е лятната градина. От двата ѝ входа – откъм ул. „Крали Марко" и бул. „Георги Димитров", непрекъснато влизат поединично или на групи мъже и жени, младежи и девойки. Меката електрическа светлина, чудните сенки и полусенки, тъмните и светлите петна на колонадите, аркадите и галериите правят този кът на представителния хотел приказно красив. Под звуците на оркестъра вихрено се носят по дансинга щастливи двойки...

...Всичко това е все още в областта на представите, но близо е денят, когато то ще стане реалност. Затова сега тук усърдно работи многолика строителна армия. Тя напряга мишци, за да бъде смъкнато час по-скоро скелето от сградата, да се подреди и дворът, та нашият хубав град да се украси с още един паметник на нашето социалистическо строителство.

В. „Отечествен глас", брой 3623 / 6 юни 1956 г.

Един час в кухненския блок на новия ресторант „Тримонциум“

Първите посетители вече се запознаха с изящната обстановка на модерния ресторант и кафе-сладкарницата в представителния хотел „Тримонциум“. Пребиваването тук е истинско удоволствие.

Искаме да запознаем читателя с онова, което той не може да види: с големия кухненски блок в подземието на представителния хотел. Това е истински завод. Повече от 35 души са заети с приготовляването на храната, сладкишите, студените закуски, специалитетите и различните видове ястия.

Кухненският блок с площ от над 900 кв. м представлява комплекс от помещения, във всяко едно от които се извършват отделни подготвителни работи.

В шест големи и три малки хладилника се съхраняват месото и останалите продукти, за да бъдат винаги в прясно състояние. Освен това в голямата кухня има три шкафа-хладилници. За месните полуфабрикати е отделена зала – транжорна. Отделна зала пък е отредена за грубото обработване на зеленчука. В нея са резачките, белачките и другите машини, с които почистването на зеленчуците става бързо. Зала има за птиците, както и помещения за напитките, продуктите, стаи за чинии, чаши, фруктиери и други прибори. За да се види мащабът на работата, не е безинтересно да се каже, че само броят на чиниите надхвърля 15 000. Специален отдел от кухненския блок има за приготовляване на ястия от риби. В него рибата се чисти, мие, пържи – отделно от другата кухня.

Ето ни и в голямата кухня. И тук всичко блести от чистота. С фаянсови плочки е покрито навсякъде. В средата на залата, която има площ повече от 500 кв. метра, са двете големи печки – готварници. Едната е с електричество, а другата е пригодена да гори с дърва и въглища. На тях може да се приготовлява храна по за 1000 души. И двете печки имат по четири фурни, както и специално бенмари, т.е. водна баня за готовите вече ястия, които се поставят с тенджерите тук, за да се поддържат топли, докато се сервира менюто. В кухнята има и два големи електрически тигана за пържене на картофи, шницели, пилета и пр., голяма модерна скара с три отделения, казани за готвене на пара и други кухненски съоръжения. Тук не липсват и контролни везни. За да се обсъжда ежедневно менюто, е предвидена специална канцелария в съседство с голямото кухненско помещение, където майсторите готвачи могат да се събират на производствени съвещания.

Удобни маси дават възможност да се приготви месото и зеленчукът за тенджерите и тавите. Във всеки ъгъл има двойни чешми с топла и студена вода и всякакви други удобства. Остава само готвачите и техните помощници да покажат своето майсторство.

В. „Отечествен глас“, брой 3890 / 17 април 1957 г.

Пловдив ще има модерна лятна градина

Това лято пловдивските трудещи се ще бъдат приятно изненадани с новата, може би единствена на Балканите по своето вътрешно оформление и големина градина ресторант в представителния хотел „Тримонциум“, която ще бъде открита от 1 май. Сега тук се извършват последните декоративни и строителни работи.

Лятната градина на „Тримонциум“ се състои от три тераси. По тях ще се наредят маси и столове за повече от 700 души. Терасите са така разположени, че отвред се открива приятна гледка. Красиви колони заобикалят и отделят най-горната тераса от другите. За танцуващите двойки е определено в средата на градината, като дансингът е от римска мозайка. Мястото около дансинга се заобикаля от водно пространство. Свежи водни струи ще разведряват въздуха. Дъното на басейните е от красива венецианска мозайка.

На най-горната тераса са окачени многобройни висящи фенери, а по останалите две се оформят други осветителни тела. За оркестрите са създадени два оригинални подиума. Навсякъде в лятната градина ще са поставени специални сандъчета с различни видове цветя. Масите и столовете са в различни цветове.

Заедно с ресторанта и кафе-сладкарницата, комплексът за обществено хранене в представителния хотел „Тримонциум“ ще може да задоволява едновременно над 2200 души. Пловдивските трудещи се очакват с истински интерес откриването на лятната градина „Тримонциум“.

В. „Отечествен глас“, брой 3890 / 17 април 1957 г.

РАЗКАЗВАТ ОЧЕВИДЦИ

Матей Матеев, журналист:

Във вчерашния първи ден на настоящата седмица нова радост обхвана нашия град. В слънчевото есенно утро на булевард „Георги Димитров" (дн. „Цар Борис III Обединител") бе направена първата копка на голям представителен хотел в Пловдив.

Рано сутринта тук имаше голям брой трудещи се, които с интерес оглеждаха модерните технически съоръжения, стоварени на мястото на строежа. Бяха дошли и ръководители на града, архитекти, инженери, строители...

С радост всички посрещнаха първата копка с големия багер, който изгреба първите количества пръст...

Пловдив расте и се модернизира. Вторият град в България скоро ще се сдобие с голям и удобен представителен хотел.

Осъществяването на едно от първите строителни мероприятия по изграждането на градския център на Пловдив е важен момент от бъдещото развитие на нашия град. Монументалната сграда на бъдещия представителен хотел е хармонично и обемно включена в общия архитектурен ансамбъл, оформящ централния градски площад до бъдещия Дворец на културата и Дома на Народната армия.

Задачата на авторите на проекта, изготвен от главната архитектурна проектантска организация при Министерството на комуналното стопанство и благоустройството, е решена на класическа основа. Автори на проекта са архитект Б. Попов (ръководител) и архитектите П. Николов, Д. Тошева, Х. Хасон и А. Овчаров.

Сградата на новия представителен хотел ще има партер с височина 7 метра, в който ще има обширно фоайе. От двете страни на главния вход ще бъдат обзаведени модерна кафе-сладкарница и голям ресторант, които ще са в обща връзка с банкетните зали и откритите обширни тераси. Тези големи зали ще са в непосредствена връзка с голяма, специално уредена, покрита и открита лятна терасовидна градина-ресторант за около 1000 души. Тя ще бъде оградена околовръст с изящна колонада, с фонтани, изобилна зеленина. Предвидено е и място за дансинг и оркестър. Освен това се предвижда летен ресторант на обширна открита тераса на първия етаж на новия представителен хотел към лятната градина за около 200 души. Обслужването на посетителите на тези големи заведения ще става от предвидената в плана обширна кухня, обзаведена по най-модерен начин с всички съоръжения на съвременното кулинарно изкуство.

Общо партерът, заедно с всички тераси и лятната градина-ресторант, ще обхваща около 4200 квадратни метра площ.

Освен това сградата ще има четири хотелски етажа с двустайни и едностайни апартаменти, както и отделни пасажерски стаи, с многобройни бани и душове за около 250 души. На етажите ще има и обширни дневни помещения и представителни стълбища.

Хотелът ще бъде съоръжен с вентилационна, отоплителна, сигнално-повиквателна, часовникова и обезпрашителна инсталация. Така през всяко време на годината в него ще се поддържа постоянна температура, залите ще бъдат приятно охладени и проветриви.

Първата част на представителния хотел ще бъде завършена идущата година.

В. „Отечествен глас“, 5 октомври 1954 г.

Здравко Василков, архитект:

Да изградиш за година и половина обект като хотел „Тримонциум“, с прекрасна външна архитектура и интериор със смайващи естетически качества, наистина за онова тежко за строителите време (1955–1956) беше геройство.

Във фоайетата има създадени от архитекти и дизайнери „римски“ мозайки, почти нямащи равни другаде в страната, най-вече като изпълнителско майсторство.

За тридесет и седем години от фасадата на обекта не е паднал нито един квадратен метър мазилка. Бяха създадени стенни мозайки (бугарди), които имитират топлия реолит, независимо че изпълнението им се извърши при минус 15 градуса температура.

На обект „Тримонциум“ беше създадена такава организация на трудовия процес, че в дните, в които се работеше (от 6 до 23 часа), всеки от 450-те работници имаше възможност да докаже своите способности и личен принос предимно с качеството на работата си.

Дюлгерите от родопските села Манастир, Славейно и Петково бяха способни от кофраж и зидария да създадат неповторими образци на строителното майсторство. Бетонджиите от квартал „Каршияка“ можеха в „квадрата“ на една палма, широка 30 сантиметра, да се обърнат на 180 градуса с пълна количка бетон, при това на 25 метра височина. Арматуристите Стефан Драганов и Стефан Смърков със семействата си постигаха най-финитe „плетки“ и нижеха плоча след плоча, колона след колона, греда след греда. Тук е мястото да спомена и бригадирите мозайкаджии бай Борис, Римбас и Сандо, както и бригадата от бивши дипломати, начело с Борис Георгиев – бяха с висше образование, но именно те създадоха шедьов-

рите от мозайка в главните фоайета и витите стълбища. Помня и гипсаджиите от бригадите на Черния Григор, на брат му Кольо, на бай Трънко и на Димитър Милориев – всички от трънското село Главановци. Тяхното майсторство и финес в изтеглянето на гипсовите профили беше „музика за окото" в работния им 14-часов ден.

Външните мазилки, непокътнати и до ден днешен, бяха изпълнени от известните майстори на Тушо, Цокито и Свободан Стрезов... Няма да подмина и оригиналната личност на бригадира Яким Якимов, който вечно декламираше: „Аз искам да те помня все така..."

Едва ли е имало другаде в България водопроводчици като бригадата на бай Антон Кинкин – баща, майка, двама синове и дъщеря. Всяка тръба, кран и коляно се подчиняваха на техните ръце и опит... Немалък принос на обекта беше и изпълнението на тенекеджийските работи на големия (не само като работник, но и като спортист и човек) Кольо Арсов – бивш вратар на футболния отбор на „Славия–Ченгелов" и на „Локомотив" – Пловдив...

„Тримонциум" е разположен в централното градско ядро и привлича погледите с мащабите си (хотелът е изграден на площ от 4500 квадратни метра и е с обем над 100 000 квадратни метра). Внушителността, едновременно със спокойствието на тази сграда се излъчват от легналия върху терена обем, слял се с околната среда със съвършените си пропорции, с неостаряващата красота на класически ордер и великолепния детайл на всеки отделен архитектурен елемент.

„Общински вестник", 13 август 1993 г.

Лилия Ботушарова, археолог:

Мястото за строежа на „Тримонциум" обхваща около 6 декара. При провеждане на разкопките и проучването отначало се очертаха две многовековни улици под повърхността на терена.

Но вън от тази площ, на около 13 метра, се разкриха следите и на трета градска улица, настлана с големи каменни плочи. Трите улици са успоредни, ориентирани от изток на запад. От намерените археологически останки и материали при разкопките стана ясно, че тук е имало жилищен квартал от римската епоха, който е бил изоставен при едно опожаряване през IV–V век.

Така поради недостиг на средства (поне такава беше мотивировката) хотелът загуби част от красотата на предвидената по проект външна фасада на сградата. А ние влязохме в първия си неравен конфликт с тогавашните управляващи.

„Общински вестник", 27 август 1993 г.

„ТРИМОНЦИУМ“ – ЧАСТ ОТ ЖИВОТА МИ
Из спомените на Никола Кюлханов

На 1.X.1977 г. с ПМС се учредява туристическо предприятие „Интерхотели – Балкантурист“ към Комитета по туризъм при Министерския съвет, с генерални директори последователно Коста Ангелов, Гълъб Черпоков и Митко Бошев, включващо 12 хотела като самостоятелни предприятия, в т.ч. в град Пловдив са хотел „Тримонциум“ и „Новотел Пловдив“. За директор на „Интерхотел Тримонциум“ е назначен от същата дата Никола Кюлханов.

Никола Кюлханов е един от хората, свързали завинаги съдбата си с делото на българския туризъм. Завършил е първия и единствен випуск на специалността „Хотелиерство“ към Техникума по обществено хранене „Проф. Асен Златаров“ с ценз „Икономика и организация на обществено хранене и хотелиерство“ и квалификация „Управител хотели и ресторанти“. Дипломирал се е със специалност „Икономика и организация на вътрешната търговия“ към ВИНС – Варна. Има следдипломна квалификация „Управление и организация на международния туризъм“. Специализирал е „Мениджмънт и маркетинг“ в Долносаксонския университет, Ханновер, Германия, и в университета в град Тампа, САЩ. Работил е като специалист и е участвал в обмяна на опит в Канада, Германия, Полша, Съветския съюз, Унгария, Франция, Испания, Гърция и други.

Ето какво споделя той: „След управлението на Христо Стаматов до 1971 г. се заредиха трудни години за „Тримонциум“. Смениха се много директори, безмилостната експлоатация на базата стана причина всичко да се „скапе“, стигна се до пълна амортизация на материално-техническата база – от мазето до покрива. Проблемите се бяха натрупали и с кадрите. Някъде около 1980 г. колективът беше стабилизиран, екипите – окомплектовани с добри кадри. Доверих се на всички стари професионалисти, работещи с морална отговорност към „Тримонциум“. Някои, които бяха напуснали, се върнаха. Вляха се и млади, образовани специалисти от ВИХВП – Пловдив, ВИНС – Варна, ИМТ – Бургас, и Техникума по обществено хранене – Пловдив. Предприехме някои ремонти, освежавания, но всичко беше недостатъчно – повърхностни „козметични“ мерки. Политическите и стопанските реформи ни завариха в етап на подготовка за генерална реконструкция и модернизация на базата.

След 4 май 1990 г., на основание Указ 56, условията за нас станаха по-благоприятни за развиване на самостоятелна стопанска дейност. Създадоха се условия за кооперране, сдружаване и развитие на странична дейност. По-свободно организирахме стоковото снабдяване чрез договори с десетките наши контрагенти. Започнахме директна работа с външнотуристически предприятия и външни туроператори от Англия, Германия, Испания, Португалия, Франция. На базата на пазарния механизъм развихме ценовата политика на фирмата. Намаленият процент от печалбата за държавния бюджет ни позволи да отделяме средства от валутните постъпления за

нови машини и съоръжения, за закупуване на деликатесни хранителни стоки и напитки, в съответствие с новите изисквания.

Налице са възможности за обмяна на опит и размяна на национални кухни с хотелите „Астория" в град Лайпциг, „Меркурий" в Познан и представителния хотел в град Еде, Холандия. Сериозни отношения за обмяна на обслужващ персонал имахме и с хотел „Прибалтийская", Ленинград, и хотели от Унгария, Чехословакия и други. Последните години на политическите и стопански реформи в България ни завариха в етап на подготовка за генерална реконструкция и модернизация на базата.

С настъпването на приватизационните процеси в България хотелът можеше да излезе на международния туристически пазар единствено чрез сдружаване с чуждестранна фирма, която да строи и да експлоатира със своята туроператорска дейност, за да могат бързо да се изплатят инвестициите.

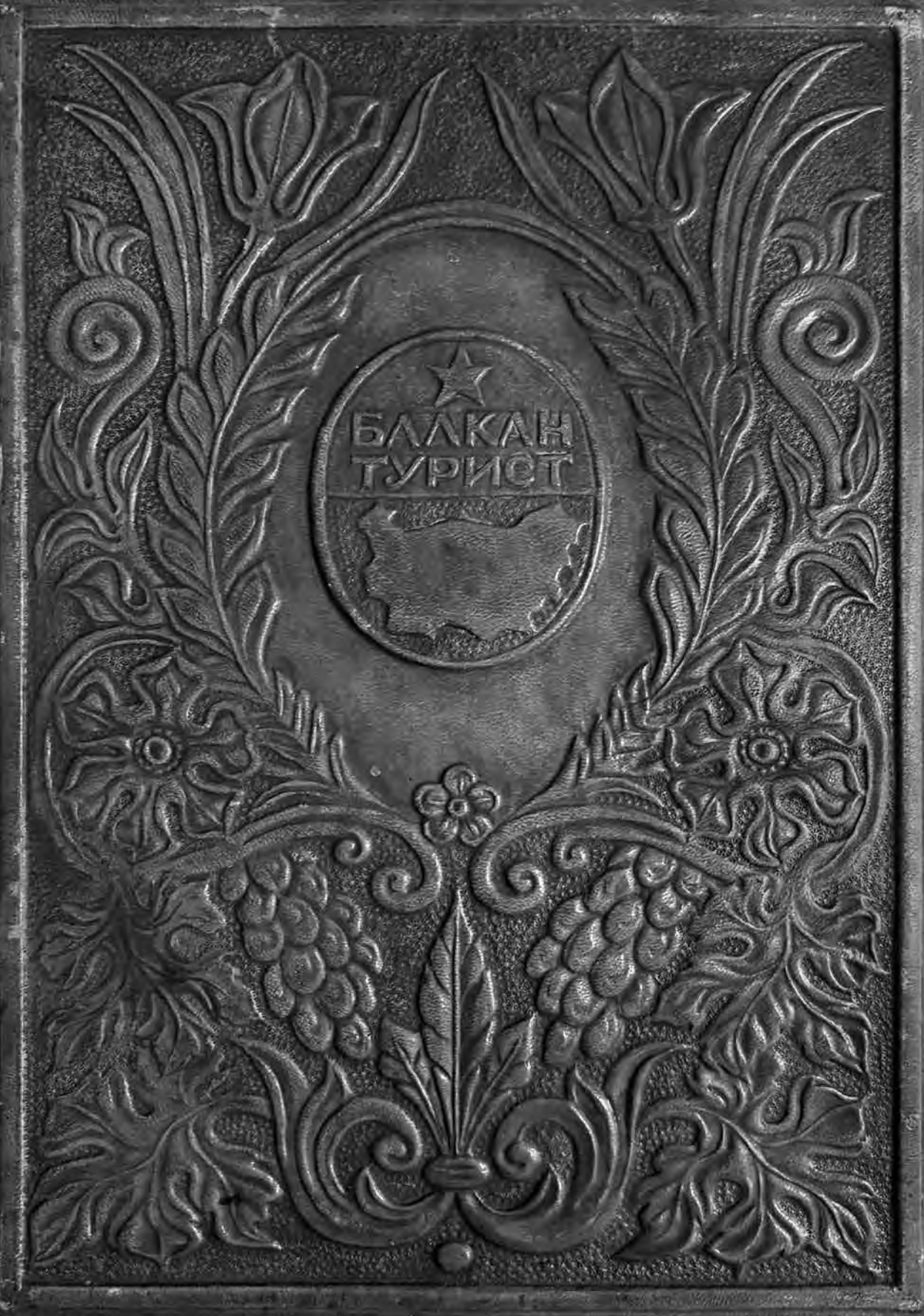
Имахме сериозно предложение от кипърската фирма „Луис-Санотекс" („Слънчеви хотели"). Интерес проявяваше италиански концерн с възможности, каквито търсехме, един консорциум от Германия и една австрийска фирма, която вече работеше по модернизацията на някои хотели.

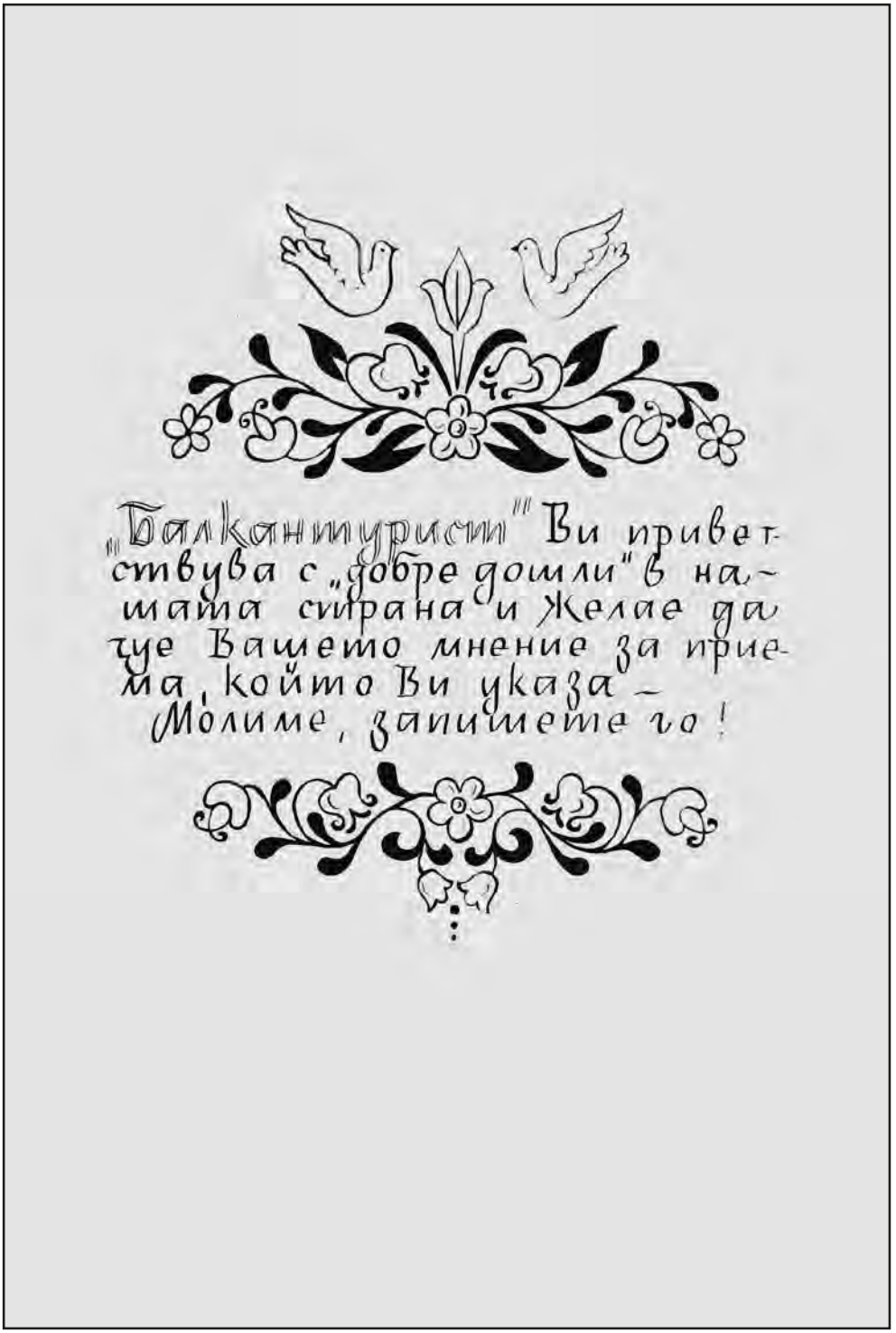
В съвременните теории за управление като най-удачна се сочи хоризонталната структура в системата на туризма в света. Всички дейности, отдели и звена в хотела са поставени на една хоризонтала, с еднаква отговорност и еднакво място в управлението, на едно ниво в йерархията. Разликата в заплащането е според функциите, които се упражняват, в качеството, обема на труда и резултатите от труда.

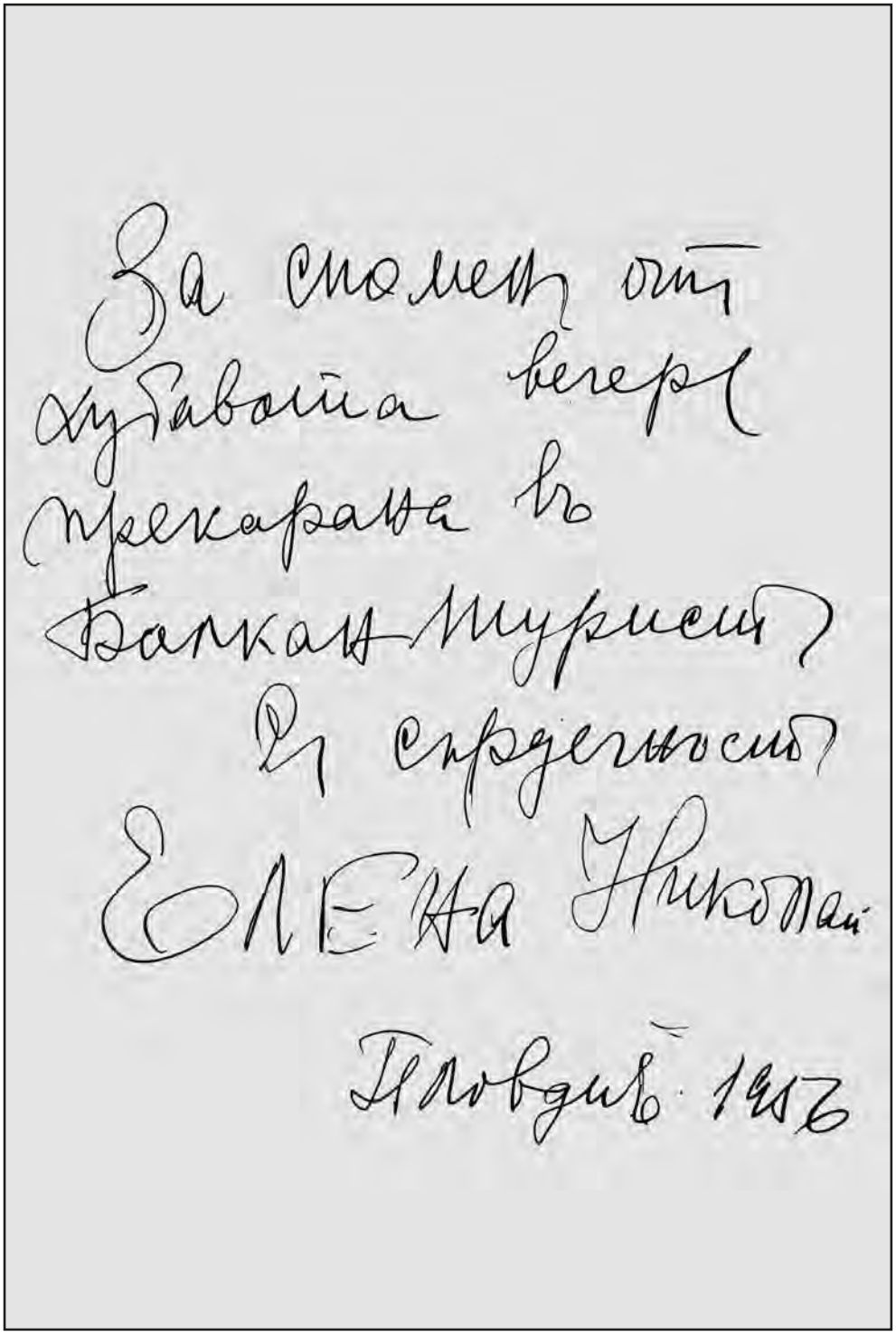
С цялото си културно-историческо наследство, с богатата си многовекова история, с прекрасната природа на Родопите, Средна гора и Стара планина, и при факта, че винаги е бил и ще бъде селскостопански, индустриален, търговски и културен център, Пловдив може да стане цветущ за туризма град. Вярвам в това негово бъдеще, а то е и наше бъдеще, за което имаме сили и кадри."

———— * ————

Веднага след като хотел „Тримонциум" започва дейност, по инициатива на директора Христо Стаматов няколко десетки страници са подвързани с луксозна твърда кожа и са наречени „Златна книга за похвали и оплаквания". Така през всичките славни години от дейността на хотела гостите са вземали книгата и са вписвали в нея своите впечатления и желания. Някои от тях са световноизвестни имена, други – по-малко известни, трети са най-обикновени гости, но всички, които са вземали писалка и химикал в ръката си, са описали в книгата както своите незабравими преживявания, така и благодарностите и препоръките към обслужването и персонала. Сега, след толкова много години, „Златната книга" остава една истинска реликва – част от многогодишната история на хотел-ресторант „Тримонциум".

БАЛКАН
ТУРИСТ

„Балканпурисии" Ви приветствува с „добре дошли" в нашата страна и желае да чуе Вашето мнение за приема, който Ви указа –
Молиме, запишете го!

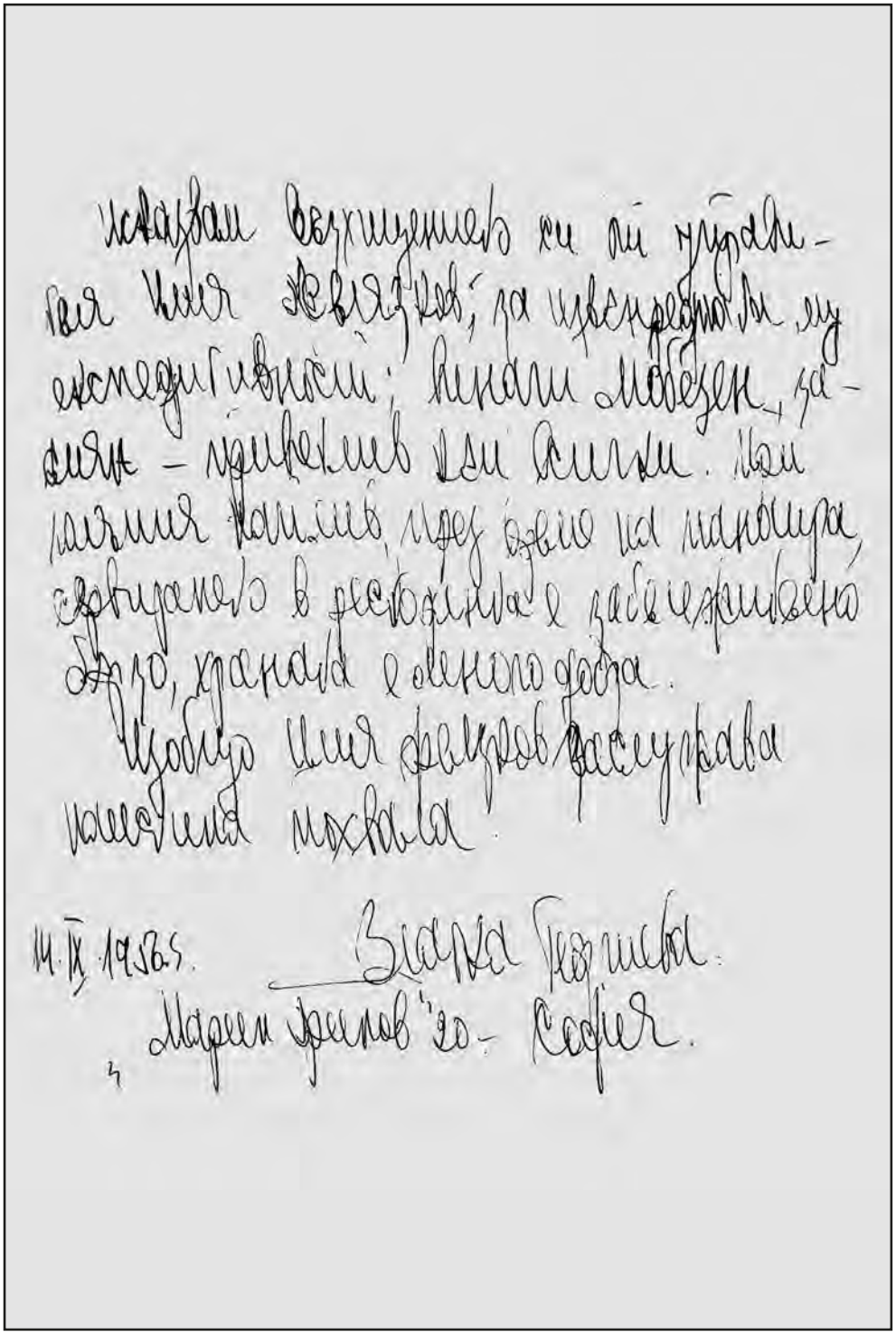

За спомен от
скъпата ни негри
прекарана в
Балкан-Турист
С сърдечност
Елена Николай
Пловдив 1957

27 септября 1956 г.

Группа советских туристов благодарит руководство и работников отдела „Балкантурист" в г. Пловдив за теплый хороший прием и отличное обслуживание. Дни, проведенные в г. Пловдив, надолго останутся в нашей памяти.

Желаем Вам, друзья, дальнейших успехов в Вашей работе!

По поручению группы
Баранов

Искаме възхищение към ли чудодейния Ваш живот, за изключителни ни експедиционни; винаги човешки, задвижен – привлечен Ваш живот. Ваш пълния живот, чрез очите на планината, свързано в реалния и забележително Ваш, храната с обичта.

Щобъ Ваш живот бъдещата пълнота

14.IX.1958. Здравка Георгиева.

Мария Ценова 20 – София.